

Sygn. akt IX Ka 101/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Nowak

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Niebudek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Augustyna Pindziaka

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2014 roku

sprawy **Z. M. (1)**

oskarżonego o przestępstwo z art.178 a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jędrzejowie

z dnia 26 listopada 2013 roku sygn. akt II K 725/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1.uzupełnia podstawę prawną zawartego w punkcie II orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności o przepis „§ 2 i 4” art. 69 kk;

2.podwyższa wymiar orzeczonej w punkcie III kary grzywny do 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

3. podwyższa wymiar orzeczonego w punkcie IV środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych do 3 (trzech) lat;

4. zwalnia oskarżonego od opłaty za obie instancje;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od wydatków w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt 101/14

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Jędrzejowie oskarżył Z. M. (2) o to, że :

w dniu 7 sierpnia 2013r. w J. woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,92 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził motorower m-ki B. nr rej. (...) w ruchu lądowym, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Jędrzejowie, sygn. akt II K 724/11 z dnia 6 września 2011 roku, tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 kk.

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie wyrokiem z dnia 26 listopada 2013r. w sprawie II K 725/13 orzekł , co następuje:

I. uznał oskarżonego Z. M. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 1278a § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata;

III. na podstawie art. 71 § 1 kk i art. 33 § 1 i § 3 kk wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 40 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych każda;

IV. na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku, zaliczając okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 5 października 2013 roku;

V. zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych należnych Skarbowi Państwa.

Powyższy wyrok zaskarżył prokurator w części orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego zarzucając:

rażącą niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu Z. M. (1) w stosunku do znacznego stopnia społecznej szkodliwości przepisanej mu przestępstwa z art. 178a § 4 kk polegającą na wymierzeniu temu oskarżonemu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata, kary grzywny na podstawie art. 71 § 1 kk i art. 33 § 1 i § 3 kk w wysokości 40 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych, zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku, zaliczając okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 05 października 2013r. przy zwolnieniu oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych należnych Skarbowi Państwa, wskutek niedostatecznego uwzględnienia uprzedniej karalności oskarżonego za przestępstwo z art. 178a § 1 kk, wysokiego stopnia stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu (0,92 mg/l³ alkoholu w wydychanym powietrzu), a tym samym stworzenia znacznego zagrożenia dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym, nagminności tego rodzaju przestępstw w skali kraju , co sprawia, że orzeczone w tych rozmiarach przez Sąd I instancji środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz wysokość orzeczonej grzywny nie będzie stanowić dla oskarżonego dostatecznej dolegliwości oraz nie spełni swojej roli zarówno w zakresie prewencji szczególnej jak i ogólnej, a także pozbawiona jest waloru społecznego oddziaływania.

Podnosząc ten zarzut w oparciu o art. 437 § 1 i 2 kpk skarżący wniósł o:

zmianę zaskarżonego wyroku przez wymierzenie oskarżonemu Z. M. (1) środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 20 złotych każda z nich, przy utrzymaniu w mocy pozostałych części składowych wyroku .

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna w całości.

Ma rację skarżący, iż wymierzona oskarżonemu Z. M. (3) przez sąd I instancji kara razi swą niewspółmiernością – łagodnością, a w szczególności w zakresie orzeczonej kary grzywny i środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Trafnie podnosi skarżący, iż Sąd Rejonowy w sposób niedostateczny uwzględnił bardzo istotne okoliczności obciążające w postaci znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego, skoro skierowany jest on przeciwko podstawowym zasadom bezpieczeństwa w ruchu lądowym oraz uprzedniej karalności oskarżonego za podobne przestępstwo z art. 178a § 1 kk, a także wysokiego stopnia stężenia alkoholu w organizmie oskarżonego (0,92

mg/l³), a tym samym stworzenia przez oskarżonego znacznego zagrożenia dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym oraz nagminności tego rodzaju przestępstw w skali całego kraju stanowiącej w istocie rzecz plagę społeczną.

W tej sytuacji – w ocenie sądu odwoławczego – absolutnie ma rację autor apelacji zasadnie podnosząc, iż orzeczona kara grzywny i środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w wysokości orzeczonej przez sąd I instancji, jest rażąco łagodna i nie będzie stanowić dla oskarżonego Z. M. dostatecznej dolegliwości oraz nie spełni swej roli zarówno w zakresie prewencji szczególnej jak i ogólnej, a także pozbawiona jest waloru społecznego oddziaływania, zwłaszcza w kontekście wspomnianej ostatnio nagminności podobnych przestępstw na terenie całego kraju.

Ponadto właściwie Sąd Rejonowy nie zastosował żadnej progresji w wymiarze wspomnianej ostatnio kary grzywny i środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w odniesieniu do poprzedniego wyroku skazującego w sprawie II K 724/11, co wręcz było konieczne.

Skoro oskarżony okazał się sprawcą niepoprawnym, okazując po raz kolejny lekceważenie wobec porządku prawnego, prowadząc w stanie opilstwa pojazd mechaniczny stwarzając tym samym realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego, to wobec powyższego bezsprzecznie zasłużył na odpowiednio wyższy wymiar kary grzywny i środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

W ocenie Sądu Okręgowego wymiar kary grzywny wspomnianego ostatnio środka karnego w wysokości zawnioskowanej w apelacji skarżącego zasługuje w pełni na uwzględnienie, bowiem tak podwyższony wymiar kary (łącznie z pozostałymi rozstrzygnięciami sądu I instancji) będzie z całą pewnością adekwatny zarówno do stopnia zawinienia oskarżonego jak i wagi przypisanego mu czynu i spełni swe cele zarówno w zakresie wychowawczego oddziaływania wobec sprawcy jak i w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Ponadto Sąd odwoławczy z urzędu uzupełnił podstawę prawną zawartego w pkt. II orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności o przepis „§ 2 i 4” art. 69 kk, które bezwzględnie winny zostać umieszczone w podstawie prawnej tegoż rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze sytuację majątkową oskarżonego i orzeczoną dolegliwość ekonomiczną sąd zwolnił oskarżonego na podstawie art. 624 § 1 kpk, art. 626 § 1 kpk, art. 634 kpk od opłaty za obie instancje, a także od wydatków za postępowania odwoławcze.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 kpk zmienił zaskarżony wyrok w sposób jak w wyroku Sądu odwoławczego, zaś w pozostałej części utrzymał zaskarżony wyrok w mocy.

Orzeczenie o kosztach sądowych oparto na przepisach art. 626 § 1 kpk, art. 634 kpk, art. 624 § 1 kpk.

Z tych względów orzeczono jak wyżej.

SSO Tomasz Nowak